

Антон Аліні дарував
Щодня по білій айстрі
Любов свою демонстрував
Він залицяльник-майстер!

Щодня він дома гроші брав
Із татової сумки

А той Тишка підозрював
Куди сховав не було думки...

-Ти гроші вкрав?! І де сховав?!

А песик зрадливо мовчав, ще й мордою під руку
підповзав.

І було видно по собаці

Ніколи він в житті не брав

Нічого окрім курки соковитої

І так тоді її з духовки він чекав....

-Тішко не винний- не жури...

-Хто гроші взяв мені скажи!

-Я квіти дівчинці носив...
-Ти поле квітів викосив?!!!
Такої суми вистачить купити!..
Кіоск і ще на цьому заробити!

-Вона сказала, любить білі квіти.
На Перший дзвоник першу їй приніс.
І аж до самого Нового року
Не пропускаючи ні дня
Я дарував по білій айстрі їй щодня...

Батьки звичайно здогадались,
Хто тихо розкрадав бюджет
На самоздачу сподівались,
Коли вигадували цей сюжет
І в синові не сумнівались,
Що він розкаже їм одразу
Коли цю сцену розіграли цього разу

Чекав Антона довгий рік
Сурових виправних робіт

І навесні прийшлося город весь обробити
І білими трояндами і айстрами все засадити.

-Твоя робота, можеш їх зрізати

І можеш ти Аліні хоч щодня букети дарувати!

Ти витратив і силу і майстерність працювати

І вмієш ти тепер своєю працею ці гроші заробляти!